

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1947 - Ο τραπεζίτης Δημήτριος Μάξιμος γίνεται πρωθυπουργός της Ελλάδας.
1963 - Ο διάδοχος Κωνσταντίνος και η πριγκίπισσα Άννα Μαρία της Δανίας αρραβωνιάζονται στα ανάκτορα Αμάλιενμποργκ στην Κοπεγχάγη.
1983 - στην Ιταλία 32 μέλη των Ερυθρών Ταξιαρχικών φυλακίζονται για τρομοκρατία. Ανάμεσα τους και ο εκτελεστής του Χριστιανοδημοκράτη πρωθυπουργού Άλντο Μόρο.
1984 - Παρουσιάζεται στην αγορά ο υπολογιστής Macintosh.
1986 - Το διαστημόπλοιο Βόγιατζερ 2 διέρχεται από τον πλανήτη Ουρανό.
1989 - Εκτελέστηκε στην ηλεκτρική καρέκλα ο μακιακός δολοφόνος Τεντ Μπάντι, που κακοποίησε και σκότωσε τουλάχιστον 28 γυναίκες.
1994 - Η «17 Νοέμβρη» δολοφονεί τον πρώην δι-οικητή της Εθνικής Τραπέζης Μιχάλη Βρανόπουλο και τραυματίζει τον οδηγό του Νικόλαο Γρίσπο.
2001 - Ο Πρόεδρος της Δημ. Κωστής Στεφανόπουλος πραγματοποιεί επίσημη επίσκεψη στο Βατικανό και γίνεται δεκτός από τον πάπα Ιωάννη Παύλο Β΄.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1917 - Έρνεστ Μποργκνάνι, ηθοποιός
1946 - Μιγκέλ Ρέινα Σάντος, ποδοσφαιριστής
1948 - Νόρα Βαλαάμη, Ελληνίδα ηθοποιός
1949 - Τζον Μπελούσι, ηθοποιός
1959 - Νεοκλής Συλικιώτης, πολιτικός
1962 - Αργ. Καμπούρης, καλαθοσφαιριστής
1965 - Παγώνης Βακαλόπουλος, ποδοσφαιριστής

ΘΑΝΑΤΟΙ

1822 - Αλή πασάς, Οθωμανός πασάς
1960 - Κων/νος Άμαντος, πανεπιστημιακός
1965 - Ουίνστον Τσώρτσιλ, πολιτικός
1987 - Νικόλαος Φωτιάς, πανεπιστημιακός
1994 - Μιχάλης Βρανόπουλος, τραπεζίτης
2007 - Ιωάννης Φουντούλης, θεολόγος
2012 - Θεόδ. Αγγελόπουλος, σκηνοθέτης

Επαναστατική Οργάνωση 17 Νοέμβρη

Η Επαναστατική Οργάνωση 17 Νοέμβρη, ή 17Ν, ήταν τρομοκρατική οργάνωση που έδρασε στην Ελλάδα κατά την περίοδο 1975-2002. Η δράση της περιελάμβανε δολοφονίες, βομβιστικές επιθέσεις, αρπαγές οπλισμού και σημαντικό αριθμό ληστειών και προκάλεσε το θάνατο 23 Ελλήνων και ξένων πολιτικών, στρατιωτικών, αστυνομικών, διπλωματών, οικονομικών παραγόντων και πολιτών. Σύμφωνα με ανακοίνωση του αμερικανικού υπουργείου Εξωτερικών οι ΗΠΑ αφαίρεσαν την οργάνωση από τον κατάλογο των ξένων τρομοκρατικών οργανώσεων τις 26 Αυγούστου 2015.

Η δράση της σταμάτησε το 2002, όταν συνελήφθη βαριά τραυματισμένος ο Σάββας Ξηρός έπειτα από πρόωρη έκρηξη του αυτοσχέδιου εκρηκτικού μηχανισμού που τοποθετούσε στα εκδοτήρια ακτοπλοϊκής εταιρίας στον Πειραιά. Δεκατέσσερις κατηγορούμενοι καταδικάστηκαν ως μέλη της οργάνωσης σε ποινές που κυμάνθηκαν από ισόβια μέχρι και 8 χρόνια. Η Ε.Ο. 17Ν πήρε το όνομά της από την 17η Νοεμβρίου, ημέρα που γιορτάζεται στην Ελλάδα η εξέγερση του Πολυτεχνείου το 1973. Αυτοπροσδιορίστηκε ως μαρξιστική και αντιιμπεριαλιστική, ενώ οι προκλήσεις της είχαν έντονο αντιαμερικανικό χαρακτήρα. Κατά τα τελευταία χρόνια δράσης της αποκαλύφθηκε ότι είχε προβεί σε σειρά ληστειών τραπεζών με μεγάλη λεία, με σκοπό την ανεύρεση χρημάτων για την χρηματοδότηση των επιθέσεων της.

Η 17 Νοέμβρη ξεκίνησε την δράση της την νύχτα της 23ης Δεκεμβρίου 1975 με τη δολοφονία του «σταθμάρχη» της CIA στην Αθήνα, Ρίτσορντ Γουέλς, έξω από το σπίτι του στο Ψυχικό. Είχε 27 χρόνια δράσης με δολοφονικές επιθέσεις που προκάλεσαν 23 νεκρούς και πολλούς τραυματίες, πολυάριθμες εκρήξεις βομβών, εκτοξεύσεις ρουκετών και ληστείες τραπεζών, και αποστολή προκλήσεων με τις

πολιτικές της θέσεις σε εφημερίδες μετά από κάθε ενέργεια. Στις 8 Ιουνίου 2000, μέλη της Ε.Ο. 17Ν δολοφόνησαν τον Βρετανό στρατιωτικό ακόλουθο Στήβεν Σόντερς.

Στις 29 Ιουνίου του 2002 εκρήγνυται πρόωρα μια βόμβα, τραυματίζοντας τον άνθρωπο που πήγε να την τοποθετήσει στα εκδοτήρια της εταιρείας Hellas Flying Dolphins στο λιμάνι του Πειραιά. Την 1η Ιουλίου 2002 ανακοινώνεται ότι ο τραυματίας είναι ο Σάββας Ξηρός. Η αντιτρομοκρατική υπηρεσία εντόπισε μία γιάφκα στην οδό Πάτμου 84, στα Κάτω Πατήσια, τις 3 Ιουλίου 2002, και μία δεύτερη στην οδό Δαμάρεως 73, στο Παγκράτι.

Στη συνέχεια, η αστυνομία συλλαμβάνει τους Χριστόδουλο Ξηρό στην Αθήνα και Βασίλη Ξηρό και Διονύση Γεωργιάδη στη Θεσσαλονίκη τις 16 Ιουλίου 2002, τον Αλέξανδρο Γιωτόπουλο στους Λειψούς τις 17 Ιουλίου και τους Βασίλη Τζωρτζάτο και Θεολόγο Ψαραδέλλη στη Χιλιαδού την επόμενη μέρα. Στις 20 Ιουλίου, συλλαμβάνονται οι Κωνσταντίνος Καρατσώλης και Ηρακλής Κωστάρης στο Μόρφιο Θεσπρωτίας, στις 21 Ιουλίου στην Αθήνα ο Θωμάς Σερίφης και 24 Ιουλίου ο Παύλος Σερίφης στην Καρδίτσα. Ο Κωνσταντίνος Τέλιος παραδόθηκε στη Θεσσαλονίκη στις 23 Ιουλίου 2002. Στην Αθήνα συνελήφθησαν οι Πάτροκλος Τσελέντης τις 25 Ιουλίου, Νίκος Παπαναστασίου τις 26 Ιουλίου και Σωτήρης Κονδύλης την 1 Αυγούστου. Ο Δημήτρης Κουφοντίνας παραδόθηκε στην αστυνομία την 5 Σεπτεμβρίου 2002 και αποκαλύπτεται ότι κρυβόταν στο Αγκίστρι. Τις 12 Σεπτεμβρίου 2002 συλλαμβάνεται η Αγγελική Σωτηροπούλου και τις 9 Ιανουαρίου 2003 ο Ανέστης Παπαναστασίου.

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο ΧατζηΒασίλη

Ο ριζοσπάστης Τραμπ

Μία από τις πιο... χαριτωμένες δηλώσεις που έγιναν εδώ και πολύ καιρό, ήταν η προχθεσινή του πρόεδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Γιουνκέρ, ο οποίος έσπευσε να «απαντήσει» στον νέο Αμερικανό πρόεδρο Τραμπ που με τη σειρά του είχε πει στους λονδρέζικους Τάιμς ότι δεν είναι απίθανο να φύγουν κι άλλες χώρες από την Ε.Ε. μετά από τη Βρετανία. Είπε λοιπόν ο Γιουνκέρ ότι «όπως εμείς δεν υποστηρίζουμε την απόσχιση του... Οχάιο από τις ΗΠΑ, ας μην ανακατεύεται κι εκείνος με το τι θα κάνουν οι ευρωπαϊκές χώρες». Η δήλωση αυτή δεν θα είχε καμία σημασία, και ενδεχομένως ούτε θα έφτασε καν στα αυτιά του Τραμπ, ή αν έφτασε μπορεί αυτός να ρώτησε «ποιος είναι αυτός, σε ποια χώρα είναι πρόεδρος, με πόσους ψήφους έχει εκλεγεί και τι αρμοδιότητες έχει» - και άντε μετά να του εξηγήσει κανείς... Η δήλωση όμως έχει σημασία γιατί ο Γιουνκέρ, κατά το γνήσιο μοντέλο ακραίας ευρωπαϊκής υποκρισίας, ξεχνά ότι όταν η ίδια η Ευρώπη, οι Βρυξέλλες, το Βερολίνο, ο ίδιος προσωπικά και πλήθος άλλοι, πιπιλίζανε επί πολύ καιρό την απειλή του Grexit, την οποία ήδη πάλι επαναφέρουν, δεν δικαιούνται να ομιλούν για τέτοια ζητήματα. Η απάντηση λοιπόν είναι ότι αυτοί ανοίγανε αυτή τη συζήτηση στο γνήσιο... πνεύμα αλληλεγγύης που τους διακρίνει. Αντίθετα, η Ουάσιγκτον δεν είπε ποτέ στις πόλεις ή τις πολιτείες των ΗΠΑ που πτώχευσαν στο ίδιο μάλιστα διάστημα, να φύγουν από το... δολάριο και να πάνε στο... πέσο! Αυτά, τα

κάνουν μόνον το Βερολίνο και οι Βρυξέλλες και γι' αυτό φτάσαμε εδώ που φτάσαμε, με την πάλη ποτέ «κοινή» Ευρώπη να διαλύεται. Η ουσία είναι ότι τρέμουν τον Τραμπ στο Βερολίνο και στις Βρυξέλλες. Και τον τρέμουν για τρεις λόγους: Πρώτον, επειδή δεν πρόκειται να είναι του χεριού τους, να κάθεται ήσυχος στη γωνιά του, όπως έχουν μέχρι σήμερα συνηθίσει, αφήνοντας τη Γερμανία να κάνει ότι θέλει στην Ευρώπη, κάτι για το οποίο, εμείς τουλάχιστον, θα έπρεπε να είμαστε πανευτυχείς. Οι Γερμανοί αρρωσταίνουν και μόνον που φαντάζονται το ενδεχόμενο μιας συνεννόησης ΗΠΑ - Ρωσίας, όπως και τον «Ατλαντικό Δεσμό» με την Αγγλία που είναι, ο τελευταίος τουλάχιστον, ήδη επί θύραις. Κι αν, ειδικά το πρώτο, δεν είναι προοδευτικό, ακόμα δε περισσότερο, ριζοσπαστικό, τότε τι είναι προοδευτικό και ριζοσπαστικό; Δεύτερον, επειδή ήδη αντιλαμβάνονται ότι η οικονομική πολιτική του και η πολιτική του για το διεθνές εμπόριο θα φέρει επανάσταση, κυριολεκτικά τα πάνω-κάτω, με σκοπό να προστατεύσει τα συμφέροντα της βιομηχανίας της χώρας του, κάτι που δεν αρέσει καθόλου μα καθόλου στους Γερμανούς που προσπαθούν να καταστούν άλλωστε και οι μεγάλοι στρατηγικοί εταίροι της Κίνας, αλλά και που έχουν γεμίσει ακόμα και τις ΗΠΑ με μεγάλα οικονομικά σκάνδαλα τα τελευταία χρόνια. Ο Τραμπ θα φέρει δουλειές στη χώρα του και το ξέ-

ρουν άπαντες. Κι αν αυτό δεν είναι ριζοσπαστικό, τότε τι είναι ριζοσπαστικό;

Τον τρέμουν, τρίτον, επειδή το να σπάει ένας πρόεδρος των ΗΠΑ τον σιδηρού κανόνα της απόλυτης υποκρισίας, μέθοδο με την οποία λειτουργεί η γερμανική ηγεμονία η οποία έχει βαφτίσει «ευρωπαϊκά» τα εθνικά της συμφέροντα εις βάρος όλων σχεδόν των άλλων, και το να λείπει τα πράγματα με το όνομά τους, το να μιλά απευθείας και ξεκάθαρα με το λαό του και τον κόσμο, αυτό κι αν αποτελεί την πιο ριζοσπαστική πολιτική συμπεριφορά που μπορεί να υπάρξει σήμερα - και γι αυτό άλλωστε εν πολλοίς ψηφίστηκε.

Αυτός είναι ο «απρόβλεπτος» Τραμπ που τρέμουν στο Βερολίνο και τις Βρυξέλλες.

Ο προοδευτικός, ο ριζοσπάστης κι όχι ο συντηρητικός Τραμπ με τον οποίο ανοήτως λένε ότι δήθεν απειλούνται τα δημοκρατικά κεκτημένα της Δύσης, κάτι φυσικά όχι απλώς αστείο, αλλά γελοίο, ειδικά δε όταν το λένε αυτοί...

Εκείνος, ο συντηρητικός, που πράγματι πολλές φορές ο λόγος του πολλοί αισθάνονται ότι προκαλεί (αλλά επί του προκατόχου του είναι που εκτοξεύτηκε η ρατσιστική βία) θα τους ήταν εύκολος: τον άλλο, τον προοδευτικό και ριζοσπάστη Τραμπ φοβούνται. Και δεν έχουν άδικο.

Οι ευρωπαϊκοί λαοί σύντομα θα δουν ότι τα πράγματα γίνονται κι αλλιώς από ό,τι τα συστήματα εξουσίας της διαλυόμενης γερμανικής Ευρώπης τους έχουν πείσει ότι γίνονται...

ΤΟ ΒΗΜΑ

Μαλούχος Γεώργιος Π.